

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3195/02

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) ja Giorgio Celli (Verts/ALE)
komissiolle

Aihe: Silta Taro-joen puistoon

Taro-joen puisto (Parman maakunnassa) toimii suojelualueena herkälle ja arvokkaalle luonnolle. Nyt sinne suunnitellaan tietä, joka ylittäisi puiston suurta siltaa pitkin. Vasemmalla rannalla silta yhtyy Medesanon ja Noceton yhdistävään tiehen, joka puolestaan liittyy Via Emiliaan, ja oikealla rannalla se yhtyy Collecchion tiehen (kehätie SS 62, joka kulkee Parman kautta Cisaan). Vasemman rannan tieverkkoa olisi tarkoitus jatkaa myöhemmin paremman yhteyden luomiseksi Salsomaggioreen, millä luodaan itä-länsi-akseli vuorten juurelle. Kyseessä oleva silta rakennettaisiin juuri niille suojelluille alueille, joiden arvo on merkittävin.

Suunniteltu silta (joka on nyt viimeisessä vaiheessa elimissä, jotka hyväksyvät ympäristövaikutusten arvioinnin, minkä jälkeen laaditaan lopulliset rakentamissuunnitelmat ja pannaan alulle sopimuskilpailu) ja edellä mainitut yhdystiet on sijoitettu viimeisille valtion omistamille alueille, joita ei ole myyty. Fornovosta moottoritie A1:lle Taron puisto on nimetty erityissuojelualueeksi direktiivin 79/409/ETY¹ nojalla, ja sitä on ehdotettu yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi luontotyyppidirektiivin 92/43/ETY² nojalla.

Ympäristövaikutusten arviointia ei tehty, kuten olisi pitänyt, alkuvaiheessa, jolloin sillan paikan valintaa olisi voinut kritisoida. YVA-menettelyssä tarkasteltiin vain kolmea hyvin lähellä toisiaan sijaitsevaa reittiä, joiden vaikutuksilla ympäristöön ei ole juurikaan eroa, sillä haitta olisi maksimaalinen kaikissa vaihtoehdoissa. Kyseessä on erillishanke erityissuojelualueella, ja se on todennäköisesti suunniteltu sopimusta ajatellen ja ympäröivien alueiden arvon lisäämiseksi. 800 metrin korkeudella Maraffassa on itse asiassa saastunut alue, jossa sijaitsee kahlaamo ja tehtaita ja jota ei otettu huomioon, vaikka se olisi mahdollinen vaihtoehto ja voitaisiin myös liittää lähialueen tieverkkoon. 13 hehtaarin puistoalueen menetys erityissuojelualueella sillan rakentamisen takia ei ole perusteltavissa ympäristön kannalta, ja koituvien vahinkojen korjaamiseksi aiotut toimet (yksityisten alueiden ottaminen takaisin valtion omistukseen) ovat merkitystä vailla, koska nämä alueet ovat jo puiston alueella ja siis jo suojeltuja. Jos toisaalta rikotaan puiston ekosysteemin rakenne huolimatta rajoituksista, jotka koskevat rakentamista maaseudulle ja luonnonpuistoihin, aiheutuu vakavaa vahinkoa alueen ympäristölle ja maisemalle.

Onko komissio tietoinen tästä asiasta ja mikä on sen kanta?

Eikö silta pitäisi rakentaa Maraffaan, jolloin aiheutuisi vähemmän vahinkoa ympäristölle, kuten ympäristönsuojeluyhdistyksetkin ovat jo ehdottaneet, ottaen huomioon että rakentaminen tapahtuisi erityissuojelualueella?

---

¹ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

² EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.